

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

Director fondator: Mihai Mihăiță

Anul XI Nr. 2 (240) 16 - 31 ianuarie 2001 3000 lei

"Cine sapă groapă altuia
cade singur în ea."

(Proverb românesc)

Siderurgia românească - între Scila și Caribda

Situația siderurgiei românești a fost adusă de mai multe ori în fața plenului Senatului și a Guvernului României, cerându-se aprobarea unor programe coerente pentru salvarea acestei ramuri strategice a economiei românești. Ca rezultat al demersurilor făcute de specialiștii din cadrul Ministerului Industriei și Comerțului și Uniunii Europene, Comisia Economică a Senatului, prin studiul realizat în legătură cu Strategia Siderurgiei din România, a arătat că în perspectiva anilor 2005 capacitățile de producție de oțel lichid necesare pentru acoperirea nevoilor pieței interne și a exportului sunt de circa 8 milioane de tone pe an.

Aceste capacități trebuie să fie la nivelul de performanță economică al celor din țările UE, adică să obțină oțeluri competitive la nivel de costuri și de calitate, să asigure salarii decente, să-și poată plăti datorii la buget și furnizori, să asigure fonduri de dezvoltare, să obțină profit, contribuind la bunăstarea locală și generală și să respecte condițiile de mediu.

Pentru atingerea acestui obiectiv de 8 milioane de tone de oțel lichid pe an sunt necesare sume de circa 1,5 miliarde \$, din care 800 milioane pentru modernizări, 100 de milioane pentru programe sociale, 600 milioane pentru restructurare.

Întreg procesul de viabilizare a siderurgiei românești, în mod normal, are loc în cadrul unui program de restructurare aprobat de Guvernul României și acceptat - chiar monitorizat - de Uniunea Europeană. Pe parcursul acestui program, pe o perioadă de cinci ani, se pot acorda întreprinderilor numeroase facilități, și anume: credite cu dobândă subvenționată de la băncile de stat pentru modernizări și cumpărări de materii prime pentru exportarea produselor, susținerea unui program de acompaniament social; ajutor financiar pentru defacerea capacităților închise și ecologizarea zonelor aferente; garanții guvernamentale pentru credite în vederea modernizării și capitalizării. În acest program sunt interzise cu desăvârșire ajutoarele de stat.

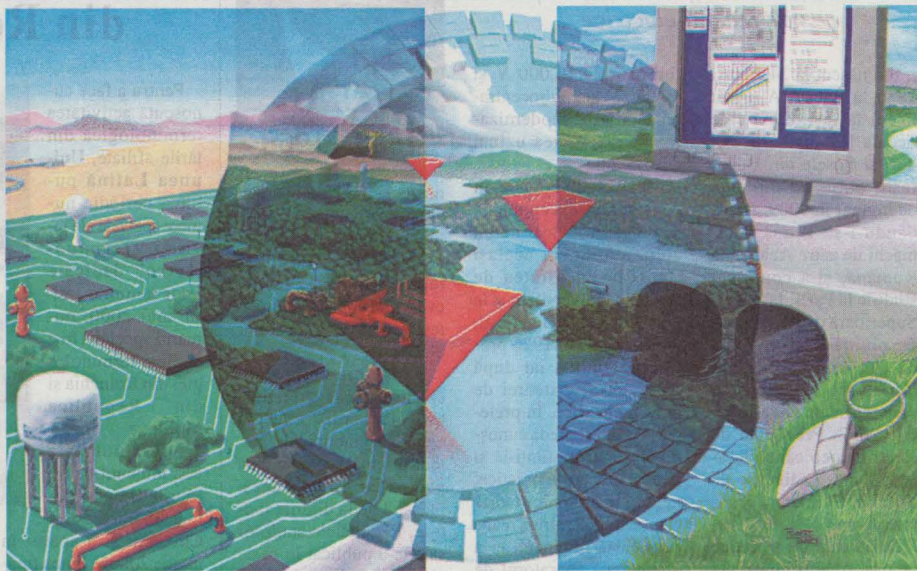
ing. Ghiorghe Moraru, Galați
(Continuare în pag. 3)

Raportul dintre demolare și construcție

Nu avem în vedere prezentarea unei mini-dizertații pe tema enunțată în titlu. Propunem cititorului doar un subiect de reflecție sugerat de una din primele decizii ale conducerii noii Autorități pentru Privatizare și Administrarea Participanților - Statului (APAPS). Ne referim la alocarea a circa 60 la sută din sumele ce se vor încasa în procesul de privatizare pentru ... restructurare, în special pentru rețehnologizări, pentru modernizări.

Este, incontestabil, o veste foarte bună și pentru ingineri (îndrăznim să spunem - în special pentru ingineri), ceea ce demonstrează o schimbare notabilă de optică în materie de restructurare. Dacă în ultimii patru ani, restructurarea era redusă la lichidări, acum - iată - se pune accentul pe latura constructivă. Faptul merită să fie consemnat cu toată atenția.

Totuși, în putem să ne reamintim - în context - că de-a lungul perioadei 1992 - 1996 s-au cheltuit

RECUNOAȘTEREA MERITELOR CERCĂTORILOR ȘI PROIECTANȚILOR CLUJENI

Creșterea economică se bazează într-o măsură din ce în ce mai mare pe avansul înregistrat în știință și tehnologie. Trebuie recunoscut un paradox: *cu cât căderea economiei este mai drastică, cu atât mai importantă este investiția în știință și tehnologie!*

România nu a fost dominată de știință. Se știe că o țară fără resurse umane înalt calificate moare; o societate care nu are învățământ și cercetare nu poate progresa. Dar, prin mecanismele ei, România a fost și este întotdeauna capabilă să creeze valori. În ciuda dificultăților financiare cu care se confruntă, proiectanții și cercetătorii români reușesc să se facă remarcă prin realizări deosebite.

SC TEHNOMAG SA Cluj-Napoca, unitate de cercetare, proiectare, consulting, asistență tehnică (instalații și utilaje energetice, utilaje de deformări plastice, utilaje de topire și elaborare a fontei), producător de pulberi metalice și alice de sablat, se însoțesc permanent pe linia performanțelor, a realizărilor utile și valoroase.

Pentru SC TEHNOMAG SA, cuvintele „Munca normală a inteligenței noastre este departe de a fi dezințersată. În general, nu tindem să cunoaștem, ci tindem să cunoaștem pentru a lua o hotărâre, pentru a trage un folos, pentru a ne satisface o trebuință...” constituie o conduită, un crez. Proiectarea constituie forța de creație a unui individ sau colectiv. Prin proiectare, tot ceea ce se cercetează sau se creează ca idei, se materializează în desene, care mai apoi sunt transformate în obiecte fizice. Proiectarea este un câmp plin de compromisuri, de ajustări continue, de greșeli recunoscute și nerecunoscute, de riscuri permanente, de soluții pripite. Dar, corolarul ei este materializarea ideii, satisfacția intruchipării a ceea ce s-a visat de la început și a tot ceea ce s-a învățat ani de zile cu atâta râvnă și sacrificii.

prof.dr.ing. Mircea Bejan,
Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca

(Continuare în pag. 7)

sume considerabile pentru restructurarea unor unități economice. O analiză lucidă, nepărtinitoare a arătat că efectele acestor cheltuieli au fost extrem de modeste (ca să nu spunem altfel), fapt care impune luarea în considerare a respectivei „experiențe” în demersul din prezent.

Bunăoară, sutele de miliarde alocate - în perioada dată - pentru modernizarea unor complexe zootehnice au avut drept consecință prăbușirea economico-financiară a acestor unități. Trebuie precizat, fără menajamente, că în afară de proiectele neinspirate, s-a furat „cu acte în regulă”.

Asemenea situații pun cu acuitate problema gestionării adecvate a fondurilor destinate restructurării. Acești bani nu trebuie să se piardă ca apa în

nisip. Sperăm că s-a învățat câte ceva din neregulile grave care au condus la irosirea unor importante resurse financiare.

Începând cu identificarea domeniilor de perspectivă pentru care se justifică investițiile, continuând cu gradul de fezabilitate a proiectelor și terminând cu urmărirea execuției, sunt necesare măsuri extrem de riguroase. Aici, inginerii au un cuvânt greu de spus, avizul, implicarea lor reprezentând garanții ale unei activități de calitate, desfășurate sub semnul rigorii.

Așadar, mutarea accentului de la demolare la construcție oferă un câmp larg de acțiune, ceea ce întărește speranța că mai este nevoie - în țara noastră - și de ingineri, de competență și pasiune lor, puse în slujba creației, a binelui public. (T.B.)

pag.

4-5

Deficitul de apă - semnal de alarmă

Poluarea transfrontalieră

pag.

8

Ingineri mari personalități

Ion S. Gheorghiu

Întemeietorul școlii românești de mașini electrice

1885 - 1968

S-a născut la 24 august 1885 la Bacău. A urmat liceul la Iași, după care Școala Națională de Poduri și Șosele din București, obținând diploma de inginer în 1909. Acordându-i-se Bursa Adamachi de către Academia Română, și-a continuat studiile la Paris, la Școala Superioară de Electricitate, obținând și diploma de inginer electrician, după care a efectuat o practică de un an la fabricile AEG. Preocupat de electricizarea căilor ferate, a făcut o călătorie de studii în Germania, Franța și Italia.

După studiile teoretice și practica industrială efectuate în străinătate, în anul 1911 este numit inginer la instalațiile electrice ale portului Constanța, unde va lucra un an. De aici se transferă la Societatea Tramvaielor din București (STB) și apoi trece la Direcția CFR, ca șef al serviciului de electricificare, unde va lucra timp de 12 ani. În 1925 este solicitat la Societatea de Gaz și Electricitate București, unde va fi numit director tehnic.

În lunga lui activitate, ing. I.S. Gheorghiu a realizat primul proiect de electricificare a liniei de cale ferată Ploiești-Brașov, a executat importante amenajări la Societatea de Gaz și Electricitate din București, astfel: modernizarea uzinei Filaret, extinderea rețelei de 5000 V în afara Capitalei, introducerea cablului subteran de 30.000 V, electricizarea zonei rurale din jurul Bucureștiului, exploatarea

liniilor de 110.000 V și 60.000 V ale hidrocentralei Dobrești, modernizarea și extinderea uzinei Grozăvești.

În 1921, luându-se în considerare excepționala sa pregătire, a fost numit conferențiar, în același timp, la Facultatea de Științe a Universității și la Politehnica din București, unde a ajuns în 1926 profesor definitiv, iar după 1948 șef al Catedrei de mașini electrice. În prelegerile sale, el preda cunoștințele rigurose științifice și indica aplicațiile practice, împletind armonios teoria cu practica. Pentru a realiza această îmbinare, el a organizat Laboratorul de mașini electrice de la Politehnica din București.

Inginerul I.S. Gheorghiu nu a fost numai un practicant și profesor, el s-a dedicat și cercetării științifice. Din 1951 a fost directorul Institutului de Energetică al Academiei Române, contribuind la organizarea și dezvoltarea acestuia. Cercetările sale s-au axat pe mai multe direcții privind utilizarea mașinilor electrice.

În domeniul electrificării căilor ferate, a introdus noțiuni noi sau puțin cunoscute în epocă, precum traficul critic în studiul rentabilității căilor ferate electrice, aplicarea lungimii virtuale pentru stabilirea diagramei de consum ș.a.

A studiat problema puterilor active și reactive la mersul paralel al uzinelor electrice, pe baza unor metode originale de cercetare stabilite de el. S-a ocupat de rolul puterii sincro-

nizate la mersul în paralel al alternatoarelor. A efectuat studii asupra motoarelor alternative cu colectori prin aplicarea teoriei cvadripolilor. A elaborat o teorie unitară a mașinilor electrice.

Un studiu important efectuat de el s-a referit la tarifele pentru energia electrică, elaborând o metodă originală comparativă pentru tarifele de bază, plecând de la diferite ipoteze. Rezultatele studiilor sale le-a publicat în peste cincizeci de lucrări în țară și străinătate. Dintre acestea cităm lucrările fundamentale: «Tratatul de mașini electrice», 1960-1966, 4 volume, și «Culegere de probleme de mașini electrice», 1968-1972, 3 volume, primele în acest domeniu apărute în țara noastră.

Pentru participarea teoretică și practică la lucrările tehnice în domeniul energetic și realizările sale excepționale a fost ales: membru titular al Academiei Române în 1952; vicepreședinte al Academiei Române, 1959-1963; președinte al Secției de științe tehnice a Academiei Române, 1959-1963. A fost membru al Consiliului Superior al Energiei și al Consiliului Tehnic Superior.

A trecut în neființă la 6 noiembrie 1968.

A fost decorat cu înalte ordine și medalii.

Mihai Olteneanu

TERMINOMETRO

Număr special consacrat terminologiei din România și din Republica Moldova

Pentru a face cunoscută activitatea terminologică din țările afiliate, **Uniunea Latină** publică periodic numere speciale ale revistei "Terminometro" dedicate unor anumite țări. În anul 2000, numărul special a fost dedicat terminologiei din România și din Republica Moldova.

Acest număr a fost întocmit de biroturile Uniunii Latine din București și Chișinău și a apărut în martie 2000 în limba franceză, cu rezumate în spaniolă și portugheză. El cuprinde articole scrise de persoanele cele mai avizate în materie și oferă o prezentare exhaustivă și organizată a situației terminologice în cele două țări, care au aceeași limbă.

Un prim capitol al lucrării prezintă principalele organizații cu activitate terminologică din România și Republica Moldova - Comisia de terminologie pentru științele exacte a Academiei Române, TermRom București și Chișinău, Institutul de Lingvistică "Iorgu Iordan" al Academiei Române, Centrul Național de Terminologie din Republica Moldova - precum și cele mai importante lucrări de terminologie apărute sau în curs de realizare în România: *Lexiconul tehnic român*, *Dictionarul terminologiei electrotehnice stan-*

dardizate, *Tezaurul românesc al terminologiei mecanice și Dictionarul de informatică.*

Alte capitole sunt rezervate pentru:

— normalizarea terminologiei în România și în Republica Moldova;

— terminologia și ingineria lingvistică, cu informări despre bazele și băncile de date existente;

— formarea terminologiei;

— cooperarea internațională în domeniul terminologiei;

— terminologia și lingvistică;

— adrese ale persoanelor din România și din Republica Moldova implicate în activitatea de terminologie.

Numărul mai cuprinde trei articole de specialitate, care, depășind dimensiunile revistei, au fost trecute într-un caiet separat:

— Le concept Rădulet - Timotin et le développement de la terminologie

electrotechnique, de Florin Teodor Tănăsescu;

— Aspects sémantiques d'un thésaurus des concepts techniques, de Alexandru Timotin;

— L'introduction des termes scientifiques et techniques dans les dictionnaires généraux, de Silviu Bejan.

Numărul este însoțit de o dischetă cuprinzând bibliografia dictionarelor și a standardelor de terminologie publica-

te în ultimul deceniu în țările noastre și un repertoriu al terminologiei române și moldovenei.

*

Recent, această lucrare a apărut și în limba română. Ea cuprinde, în linii mari, același conținut, cu mențiunea că articolele din caietul special și informațiile cuprinse pe dischetă sunt incluse în volum.

Tipărirea ambelor volume s-a făcut la Cluj-Napoca, prezentarea grafică fiind remarcabilă.

Considerăm că lucrarea este de o deosebită importanță, atât prin faptul că prezintă pe plan internațional activitatea mai puțin cunoscută a terminologiei române, cât și prin aceea că alăturarea terminologiei din România cu cea din Republica Moldova reprezintă o recunoaștere în plus a identității limbii din cele două țări surori.

ing. Costin Rucăreanu

Biblioteca Academiei Române - în casă nouă

În ziua de 8 decembrie 2000 a fost inaugurată clădirea centrală a Bibliotecii Academiei Române și s-a pus în funcțiune un aparat performant de scanare și digitalizare a manuscriselor vechi.

Acad. Eugen Simion, președintele Academiei Române, a marcat festivitatea momentului subliniind faptul că noua clădire, destinată depozitării, va acoperi tot fondul de carte existent. Extinderea Bibliotecii Academiei Române a început în anul 1992, cu finanțare de la BNR și până în anul 1998 s-a primit suma de 27,7 miliarde lei. Cu o sumă considerabilă primită anul trecut a fost posibilă terminarea lucrărilor până la acest stadiu. Acad. Eugen Simion a mulțumit domnului prim-ministru Mugur Isărescu și tuturor celor care au contribuit la desfășurarea lucrărilor, anunțând că în anul 2001 va fi gata întregul edificiu nou. În încheiere, președintele Academiei Române, parafrazând niște cuvinte celebre, a spus că *Academia Română nu este a mea, nu este a nimănui; Academia Română este a statului român, a națiunii române și trebuie sprijinită, fiind una dintre instituțiile ei*

fundamentale. *Vivat Academia!*

Vorbind despre aparatul de scanare și digitalizare a manuscriselor vechi, Ion Caramitru, ministrul culturii, a subliniat că acest eveniment încheie șirul celor înscrise în *Anul Eminescu* și va permite împlinirea unui ideal mai vechi al intelectualilor români - acela de a avea acces la manuscrisele lui Eminescu, facsimilate. E vorba despre un aparat de facsimilare digitalizată făcut printr-o comandă specială. Achiziționarea lui a fost posibilă datorită domnului Mugur Isărescu în calitatea sa de președinte al Comitetului interministerial de program pentru Anul Eminescu.

Prof. univ. Emil Constantinescu, președintele României, a felicitat pe toți cei care au participat la realizarea acestui proiect, Biblioteca Academiei Române fiind un adevărat *templu al cărții*.

Pentru senatorul Ion Iliescu, Biblioteca Academiei Române este un tezaur de memorie națională. După ce a felicitat pe toți cei care au contribuit la această realizare, domnia-sa a spus că aceasta este un prim pas, urmat

de dotarea și informatizarea Bibliotecii, pentru a o aduce la nivelul bibliotecilor moderne.

În cuvântul său, dl Mugur Isărescu a mărturisit că această zi este importantă pentru Academia Română și pentru țară, arătând că se poate ca, dincolo de necazuri, să avem grijă de viitor. Apoi a mulțumit tuturor celor care au susținut acest proces, în mod special academicianului Eugen Simion. Adevărat tezaur al României, Biblioteca Academiei Române este a generațiilor viitoare și de acum înainte oamenii vor putea veni ca *într-un sanctuar al culturii românești*.

Au participat acad. Maya Simionescu, acad. Viorel Barbu, acad. Virgil Cândea, vicepreședinți ai Academiei Române, acad. Andrei Țugulea, secretar general al Academiei Române, prof. Lányi Szabolcs, președintele ANSTI, membri ai Academiei Române, personalități ale vieții cultural-științifice și politice, ziaristi, dând momentului semnificația unei adevărate izbâzi a gândului bun și al faptei perseverente, consacându-l în istoria culturii românești.

Elena Solunca

Siderurgia românească - între Scila și Caribda

(Urmare din pag. 1)

Consiliul European, prin Decizia din 06.12.1999 privind principiile, prioritățile, obiectivele intermediare și condițiile de parteneriat pentru aderarea României, a stabilit că, până la sfârșitul anului 2000, România trebuie să prezinte un plan de restructurare a siderurgiei, bineînțeles - așa cum am arătat - în conformitate cu exigențele Uniunii Europene. Aceasta confirmă și demersurile făcute de Comisia Economică a Senatului în 04.11.1998, prin hotărârea care s-a luat la timpul respectiv privind măsurile tehnico-economice transmise Guvernului spre conformare.

Deși eforturile care s-au făcut de către toți membrii Comisiei Economice a Senatului, conjugate cu ale specialiștilor din cadrul Ministerului Industriei și Comerțului și care s-au desfășurat pe parcursul a aproape patru ani, au arătat că reabilitarea siderurgiei românești, la nivelul cerințelor Uniunii Europene, este condiționată de un program coerent, sistematic de restructurare, totuși Guvernul și Fondul Proprietății de Stat au introdus principiile întreprinderi din siderurgie în programul de privatizare-lichidare PSAL. A fost nevoie de o interdicție expresă dată de Senatul României F.P.S.-ului să mai facă privatizări până după alegerile generale și prezidențiale.

În acest context, deși «respectivul» Guvern și «res-

pectivul» F.P.S. au trecut între timp în istoria noastră de tristă amintire — considerăm util să le adresăm câteva întrebări, pentru ... orice eventualitate.

* Cum poate fi realizat un program de restructurare conform exigențelor Uniunii Europene, coordonat de către stat, în condițiile în care unitățile din siderurgie sunt cuprinse în programul PSAL de privatizare-lichidare? În condițiile în care se va da curs programului PSAL, în mod cert o parte din întreprinderi vor fi subiecți lichidate.

* Cum vor putea agenții privați să deruleze programe costisitoare de restructurare - modernizare, în condițiile în care experimentele de până în prezent au arătat că agenții privați nu au putut achita nici măcar sumele derizorii de cumpărare, dar să asigure investițiile necesare viabilizării conform criteriilor Uniunii Europene?

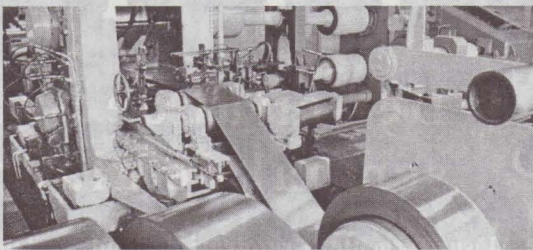
* De ce s-au încălcat de către Guvernul României și Fondul Proprietății de Stat, în mod repetat și flagrant, acordurile cu Uniunea Europeană, atât în ceea ce privește ajutoarele de stat posibil de acordat în cadrul unui program de restructurare?

Este de neconceput ca, practic, prima ofertă concretă a Uniunii Europe-

ne în privința siderurgiei românești, pe baza căreia se poate dimensiona toată economia românească, în aval și în amonte față de metalurgie, să fie ignorată. Ignorarea acestui program poate avea efecte dezastruoase pentru economia românească.

Situația nu mai poate țrena, deoarece se acumulează, pe fiecare zi ce trece, tensiuni sociale determinate de situații economice grele ale întreprinderilor, ca urmare a tergiversării problematicei la nivel național.

Să ne punem speranța în noul guvern care, sperăm, nu va mai permite continuarea falimentării siderurgiei românești.

ANCHETA REDACȚIEI

Ce prioritate alegem: piața externă sau cea internă?

Consemnăm în continuare câteva răspunsuri la ancheta redacției pe tema enunțată în titlu, dat fiind faptul că în noul ciclu politic, economic și social marcat de demarajul în secolul XXI și milenul III temele de ordin strategic — la toate nivelurile, de la cel al firmelor până la cel național — prezintă cea mai mare importanță deoarece conturează posibile răspunsuri la obsedanta întrebare: România încotro?

Ing. Cecilia Apostoiu - SC "Albatros" SRL: "Am citit programul guvernamental și am constatat că temei comerțului exterior îi este rezervat un spațiu relativ restrâns și este tratată în termeni ultragenerali, spre deosebire de alte capitole referitoare la economie. Nu doresc să dau interpretări hazardate acestui fapt, dar m-a frapat întrucât nici teme mult mai cuprinzătoare, cum ar fi cele privind aderarea la Uniunea Europeană, nu sunt rupte (și, în realitate, nu pot să fie rupte) de comerțul nostru exterior, de acțiunile de cooperare economică internațională. Chiar dacă mă rezum la experiența firmei în care lucrez — și unde sunt director de marketing — pot să afirm, cu toată tăria, că dacă n-am fi găsit o nișă pe piața externă ne-am fi sufocat pur și simplu. Acum încercăm să ne consolidăm pe <<capul de pod>> cucerit, punând accentul pe competitivitate. Cred că pentru întreaga economie, lucrurile se pun în aceiași termeni. Sunt categorice de acord cu formula metaforică potrivit căreia exportul este <<locomotiva>> unei reale redresări economice a României."

Ing. Grația Stoian — SC "Arieș" SA: "La întrebarea pusă de redacție nu se poate răspunde ori-ori, ci și-și. Să mă explic. Chiar în țările unde activitatea economică este orientată preponderent spre exterior, piața internă are ponderea cea mai mare în totalul producției și al serviciilor. Nu sunt economist, pentru a da o explicație <<savantă>> acestui fenomen, dar bunul-simț ne îndeamnă să observăm că dacă n-ar fi așa, întregi ramuri ar fi lipsite de obiect întrucât cea mai mare parte a necesităților ar fi satisfăcute prin importuri. Firma unde îmi desfășor activitatea este inclusă în industria alimentară. Noi studiem piața tot timpul și știm ce produse agroalimentare se aduc din import. În nici un caz cele perisabile. Chiar firme de mare renume în lume, precum <<Danone>>, și-au deschis fabrici aici în țară, nu numai din considerente de eficiență, ci — pur și simplu — că avem de-a face cu produse cu un anumit specific. Considerente de ordin tehnologic impun o astfel de abordare. De fapt, fără o piață internă puternică nu poate să existe un export de amploare și eficient. Desigur, lucrurile se cer examinate caz cu caz, dar — la modul de principiu — cred că este incorect să opunem pieței interne pe cea externă."

Ing. Ecaterina Donne — SC "Crâng" SA: "Pentru noi, cei ce lucrăm în industria ușoară (sau cum i s-o fi spusând acum, cu noile clasificări și etichetări), tema cea mai acută este cea a lohn-ului. Am citit și citesc multe analize prin care se afirmă că un export bazat pe lohn, pe produse executate cu materialul și modelele clientului de peste hotare, nu este unul dintre cele mai avantajoase. Așa este și așa putea — la rândul meu — să aduc argumente multe în acest sens. Numai că nu ar trebui să se uite că suntem <<cu spatele la zid>>. Dacă n-am lucra în lohn am da faliment în cel mai scurt timp. Piața internă s-a restrâns considerabil din două motive: a scăzut drastic puterea de cumpărare a populației, ponderea cheltuielilor pentru îmbrăcăminte și încălțăminte situându-se la un nivel foarte coborât, iar din pricina calității materiei prime autohtone nu suntem competitivi și produsele din aceeași categorie aduse la import, chiar la second hand."

Ing. Aurel Pană — SC "Tranzit" SA: "Pentru cei ce se numesc <<transportatori grei>> nu se pune, în nici un fel, problema de a opta pentru o anumită piață, internă sau externă. Nivelul profitului nostru este condiționat, în foarte mare măsură, de distanțe, de lungimea drumurilor pe care le parcurgem. La aceleași cantități de marfă rentabilitatea crește cu cât drumul este mai lung pentru că la nivelul costurilor constante încasărilor sunt mai mari. Ce am vrut să spun recurgând la exemplul firmei noastre? Că suntem interesați ca exportul, dar și importul, să se extindă. Vorbesc despre ambele laturi ale comerțului exterior, întrucât evităm, pe cât posibil, cursele <<goale>> care sunt pagubă curată. Pe drumurile pe care le străbatem întâlnim adevărate caravane ale unor firme de transporturi de peste hotare și constatăm că — în măsura în care comerțul exterior se dezvoltă — în aceeași măsură prosperă țara de origine a firmelor de profilul nostru. De aceea mă pronunț fără rezerve pentru o orientare și mai pregnantă a întregii activități din țară spre dezvoltarea relațiilor economice cu state de pe toate continentele. Cum spuneam, drumurile lungi ne avantajează."

ferințe, cursuri universitare etc.

— Colaborarea mai activă între diferitele centre de interes pentru terminologie, având în vedere că în prezent nu există o suficientă legătură și colaborare între acestea.

— O mai mare atenție privind introducerea neologismelor terminologice în limba română și implicarea mai mare a lingviștilor în această problemă.

— Organizarea și instituționalizarea activității de terminologie în România, așa cum este în multe alte țări. Creșterea rolului Academiei Române și al Comisiei de terminologie pentru științele exacte în ceea ce privește rolul de coordonator și de arbitru în problemele de terminologie. Se impune elaborarea unui proiect de lege, care ar trebui să stabilească modul de organizare, sarcinile diferitelor instituții — ministere, universități, institute de cercetare, posturi de radio și de televiziune — obligațiile tuturor persoanelor fizice și juridice de a respecta terminologia oficială, precum și sancțiuni pentru nerespectare.

— S-a propus - și s-a considerat de un real folos - imprierea, cel puțin electronică, a "Dicționarului limbii române", început de Sextil Pușcariu la începutul secolului XX, care acum este într-o fază de finalitate și care, deși mai necesită unele rectificări și aduceri la zi, conține un mare volum de informații.

ing. Costin Rucăreanu

Masa rotundă Terminologia științelor exacte și lingvistică computațională

odor Tănăsescu, președintele TERMROM.

Semnalam în continuare câteva dintre ideile și propunerile făcute.

— Necesitatea însușirii și folosirii în mai mare măsură a documentațiilor existente în țările europene, atât pentru facilitarea activității proprii, cât și pentru armonizarea terminologiei românești cu cea din aceste țări, în vederea integrării României în Uniunea Europeană.

— Participarea mai largă la proiectele de cercetare pe teme terminologice inițiate de diferite organisme internaționale și de ANSTI.

— Formarea de specialiști în domeniul terminologiei și al traducției, prin cursuri în universități și specializări post-universitare. Exemplul de la Timișoara trebuie extins și la alte universități. Este necesară și la noi oficializarea titlului de terminolog și traducător-terminolog.

— Conștientizarea publicului larg privind terminologia și problemele acesteia prin articole în reviste de specialitate și chiar de acces mai larg, con-

Masa rotundă a avut loc la inițiativa Asociației Române de Terminologie - TERMROM București și a fost organizată de S.C. "SOFTWARE-ITC" S.A. - Cluj-Napoca la 12 decembrie 2000, cu sprijinul mai multor foruri de specialitate - ANSTI, Uniunea Latină, Universitatea Tehnică Cluj-Napoca etc.

Prima parte a întâlnirii a constat din comunicări științifice structurate pe două secțiuni: Terminologia științelor exacte și Lingvistica computațională. Cele două secțiuni nu s-au desfășurat însă separat, ci în plenum adunării, astfel încât toți participanții, atât cei interesați de terminologia științelor exacte, cât și cei care activează în domeniul lingvisticii, au putut audia toate comunicările, ceea ce a fost un element benefic, fiecare participant putând lua cunoștință nu numai de problemele propriului domeniu, ci și de cele conexe. Astfel, s-a conturat modul în care cele două discipline nu se preocupă apropiate se pot ajuta între ele, dar mai ales cum specialiștii în lingvistică pot avea un mai mare aport în munca terminologilor.

Subiectele comunicărilor au fost foarte variate, abordându-se atât probleme cu caracter general ale terminologiei, cât și subiecte referitoare la probleme punctuale privind domeniul mecanicii, electrotehnicii, mineritului sau terminologia religioasă.

Un interes deosebit a suscitat lucrarea dnei Georgeta Ciobanu privind Activitatea terminologică la Colegiul de Comunicare Profesională din Timișoara.

Ansamblul lucrărilor prezentate a confirmat faptul că, deși în România terminologia nu se bucură de un interes suficient de larg, există totuși specialiști preocupați de această disciplină, precum și persoane pregătite să abordeze atât problemele teoretice ale terminologiei, cât și cele de strictă specialitate. Există și un început, încă izolat, pentru introducerea studiului terminologiei în universități și formarea de terminologi.

Un final deosebit de interesant al primei părți a fost prezentarea unui CD întocmit de S.C. "SOFTWARE-ITC" S.A. Cluj-Napoca, conținând recitarea poemului eminescian "Luceafărul", într-o interpretare de excepție a actorului Ion Caramitru.

În partea a doua a mesei rotunde au avut loc discuții libere, având ca obiectiv al organizatorilor "Armonizarea terminologiei științelor exacte cu preocupările în domeniu în Uniunea Europeană" și elaborarea strategiilor pentru atingerea acestuia obiectiv.

Moderator al discuțiilor a fost dl prof.dr.ing. Florin Te-

SECTIUNE

în timp și spațiu

Deficitul de apă - semnal de alarmă

- Măsuri urgente și rezolvări de fond • Timpul irosit nu mai poate fi recuperat • Costul social al lipsei de prevedere • Mintea cea de pe urmă

Suntem convingși că alegerea temei de față nu mai are nevoie de nici o motivare. Situația este atât de gravă încât - așa cum va rezulta și din articolele pe care le publicăm - nu mai este timp nici de lamentații, nici de ezitări. Firește, nu se poate ocoli tema responsabilităților pentru uriașele dificultăți cu care se confruntă țara ca efect al crizei de apă. Previțiunile meteorologice indicau, încă în urmă cu un an, că va exista pentru o perioadă relativ îndelungată un deficit considerabil de precipitații în 2000 și în 2001. În aceste condiții, se impuneau măsuri, cel puțin în două domenii esențiale: în energetică și în agricultură.

N-a fost, însă, să fie. Regimul de exploatare a lacurilor de acumulare ale hidrocentralelor în anul precedent poate fi caracterizat ca sălbatic, iar sistemele de irigații - în loc să fie repuse în funcțiune - s-au degradat considerabil.

Vom pune accentul în paginile de față nu pe descrierea stărilor de fapt, ci pe măsurile care se iau și mai trebuie adoptate pentru că în caz contrar criza se va acutiza, iar consecințele vor fi - de-a dreptul - dramatice.

Cuvântul de ordine: cooperarea

Ministrul apelor și protecției mediului, ing. **Aurel Constantin Ilie**, ne-a declarat că una din condițiile esențiale pentru atenuarea efectelor secetei, dar și ale înălțurării efectelor modului eronat în care s-a acționat până acum, o constituie cooperarea între toate instituțiile implicate în conceperea și aplicarea măsurilor ce se adoptă, în special între ministerul pe care îl conduce și cele ale agriculturii și industriei.

La nivelul Guvernului se preconizează elaborarea unui program interministerial de acțiune care urmează să prevadă reguli stricte de utilizare a resurselor de apă, inclusiv raționalizarea consumurilor, fără - însă - a se afecta populația. Aceste programe vor putea fi realizate numai cu participarea autorităților locale. O dată cu instalarea noilor prefecți, una din misiunile lor esențiale constă în urmărirea modului în care se acționează pentru contracararea efectelor secetei.

"Gestionarea adecvată a resurselor impune tocmai această cooperare strânsă" - a subliniat ministrul apelor și protecției mediului, adăugând că "ne aflăm într-o situație excepțională care impune măsuri excepționale. Principala problemă constă în utilizarea corectă a ceea

ce avem, de la rezervele de apă la infrastructura care s-a realizat în domeniul gospodăririi apelor. Acesta este și scopul principal al măsurilor pe care le adoptăm." (A.I.B.)

O decizie perfect justificată

Ne referim la ordinul ministrului **Aurel Constantin Ilie**, potrivit căruia apa din lacurile de acumulare nu va mai fi utilizată pentru producerea energiei electrice până nu se va restoca diferența față de nivelul optim. Cu alte cuvinte, până nu va fi eliminat deficitul, hidrocentralele - cu excep-

ția celor de pe Dunăre - vor avea un regim special de funcționare.

La începutul acestui an, gradul de umplere a lacurilor de acumulare era de circa 22 la sută, față de aproximativ 55 la sută cât s-a înregistrat în condiții normale pentru luna ianuarie. Situația este mult mai gravă la Vidraru, unde gradul de umplere nu depășește 5 la sută.

Ministerul Industriei și Resurselor a luat în considerare situația care s-a creat prin diminuarea obligatorie a ponderii energiei electrice produse în hidrocentrale și creșterea simetrică a ponderii celei realizate în termocentrale. Este vorba, înainte de toate, despre costuri. Pe de o parte, prețul apei se va majora - probabil - cu cel puțin o cincime, iar pe de altă parte, energia electrică produsă de termocentrale implică un cost de circa 53 dolari pe MWh, față de 12 - 13 dolari pe MWh în hidrocentrale.

Deocamdată, nu se va opera o creștere a prețului energiei, urmărindu-se o gospodărire cât mai eficientă a potențialului existent. În orice caz, energia electrică nu se va scumpi până la începutul lunii aprilie a.c. - a dat asigurări ministrul **Dan Ioan Popescu**. S-au identificat unele posibilități de reducere a costurilor, atât în hidrocentrale, cât mai ales în unele termocentrale, astfel încât să nu fie necesare subvenții prea mari care - până la urmă - sunt suportate tot de populație.

Analizele sunt în curs de desfășurare pe fiecare unitate din energetică, precum și la marii consumatori industriali în vederea elaborării unor programe specifice determinate de restrângerea producției și a livrărilor, în condițiile în care nu se va recurge, în nici un caz, la raționalizarea consumului populației. (A.I.B.)

Agricultura solicită 1.300 miliarde de lei

În urma unor evaluări riguroase, ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, **Ilie Sârbu**, a comunicat presei că pentru punerea în funcțiune a sistemelor de irigații sunt necesare aproximativ 1.300 miliarde de lei. Evaluarea s-a făcut în 11 județe, dintre cele mai afectate de lipsa precipitațiilor și unde există - cel puțin teoretic - sisteme de irigații. Este vorba despre o suprafață posibil de irigat de 2, 5 milioane hectare.

Cum era de prevăzut, cea mai mare parte a sistemelor pentru care s-au făcut investiții de miliarde de dolari se află într-o stare avansată de degradare, furturile și acțiunea timpului provocând pagube foarte greu de recuperat.

Se consideră că suprafața posibil de irigat este de 855.196 hectare. Pentru aceasta se cer efectuate numeroase lucrări, între care repararea a nu mai puțin de 1.184 stații de pompare.

Pentru a ne da seama de proporțiile dezastrului (cuvântul este cât se poate de potrivit), să mai reținem că lipsesc peste 1.000 km de linii de alimentare cu energie electrică.

Fără fondurile amintite nu va fi posibil să se irige suprafața de cca 800.000 ha, suprafață minimă pentru contracararea unora din efectele secetei care - cum am mai subliniat - se va prelungi și în acest an.

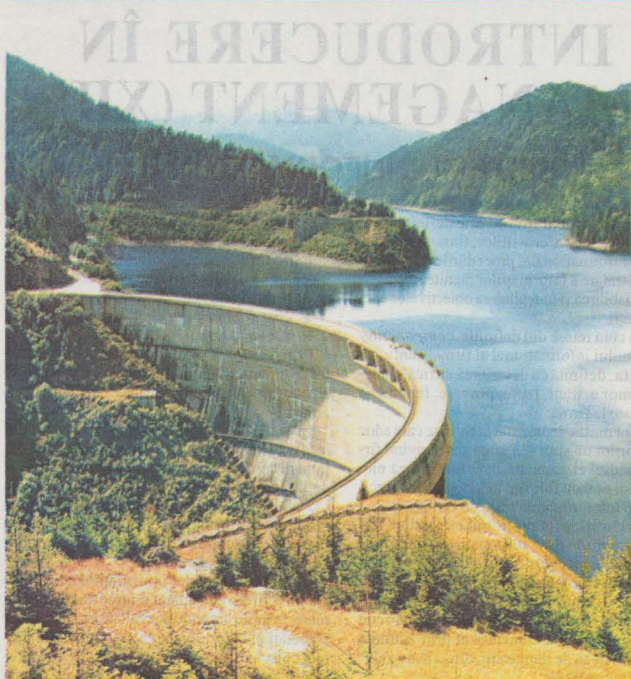
Simultan cu măsurile operative se elaborează și un studiu amplu care vizează soluționarea radicală a problemei irigațiilor potrivit strategiei generale de relansare a agriculturii.

Concepții noi în irigații

Cauzele ce conduc spre noi concepții

Orice domeniu de activitate - și îndeosebi cel tehnic, în care se înscriu și irigațiile ca amenajare hidro-tehnică - este pretabil și accesibil unor noi tehnici (soluții, tehnologii, materiale, echipamente etc.), unor noi concepții, acestea putând izvorî din cele mai diverse situații: fie tehnice, fie funcționale, fie instituțional-sociale, economice etc.

În România, ca și în alte zone ale lumii, irigațiile, deși sunt foarte necesare, întâmpină greutăți, de multe ori majore, care determină în unele cazuri chiar scoaterea lor din funcțiune (parțială, totală, provizorie, definitivă).

Care sunt cauzele acestor abandonuri, chiar de etapă? Cauzele respective generează, de fapt, noile concepții în irigații!

Sistemele de irigații din România au fost concepute pentru a asigura distribuția apei prin "rotație", revenind turul de apă la aceeași solă după 10-12-14 zile.

În actualele condiții, noul fermier dorește să aibă apa la dispoziție — ca și energia electrică — atunci când are nevoie (el, culturile respective sau pentru alte folosințe), deci s-o aibă la "cerere", ca, atunci când "apasă pe buton" să poată primi apă — ca debit, presiune, timp — în limite optime.

Or, fără investiții radicale, atât în cadrul schemei hidrotehnice, precum și în cadrul amenajării interioare (plot, sector sau parcele de irigare), nu se va putea realiza această cerință majoră în funcționare. Deci, iată o primă cauză funcțională, de exploatare, care determină necesitatea unor noi concepții în irigații.

Prin redistribuirea terenului proprietarilor, unele parcele fiind la distanță de parcelele existente, nu pot fi irigate. Iată o altă cauză ce solicită rezolvări tehnice, în noile concepții.

Dar pentru a asigura apa la "cerere" trebuie ca amenajarea să se afle sub regim automatizat de exploatare. Astfel "lanțul" înscrisului noului — concepții noi — în irigații merge pe traseul: **dispecerizare automatizată în sistem informatizat** pentru asigurarea distribuției apei la "cerere".

Problema irigațiilor. Cerințe

Suprafețele amenajate pentru irigații ocupau pe glob circa 253 milioane ha (1999, ICID), din care peste 3 milioane ha în România. Pentru ritmul de creștere anual cu 0,8%, suprafețele irigate pot ajunge la 280 milioane ha (în anul 2010, la o populație totală de 7200 milioane).

Datorită costurilor crescute ale noilor amenajări pentru irigații, cât și restricțiilor privitoare la terenuri și resursele de apă, în viitor accentul se va pune în primul rând pe utilizarea eficientă a apei și a terenurilor în cadrul amenajărilor existente și mai puțin pe o extindere fără discernământ a suprafețelor irigate.

De aici decurge necesitatea unei noi abordări în concepția de realizare/retehnologizare, modernizare sau reabilitare a amenajărilor pentru irigații.

În paralel cu modernizarea sau readaptarea amenajărilor de irigații (rețele, sisteme, echipamente etc.) la noile condiții tehnice și economice, se pune și problema dezvoltării regionale, sistemul de irigații putând deveni coloana vertebrală a întregului teritoriu dominat, precum și piața unei forțe de muncă informatizată.

Frecvent se constată o multitudine de probleme deficitare în funcționarea sistemelor de irigații, cum ar fi:

- diferența între performanța reală și cea așteptată (impactul previzibil);
- eficiența scăzută în utilizarea apei și energiei (randamentele hidraulice și energetice);
- lipsa distribuției flexibile și la "cerere" a apei.

Problematicele noilor concepții în irigații

Deficiențele și inconvenientele de genul celor enumerate mai sus se întâlnesc în toate țările cu asemenea

amenajări, desigur cu intensități și pluralisme diferite și specifice.

Prin promovarea unor legi și ordonanțe cum ar fi cea a **Asociațiilor Utilizatorilor de Apă** din țara noastră (1999), se caută remedii pentru unele din problemele ridicate, dar numai legate de irigații.

Pentru a-mi limita analiza la nivelul titlului "**Concepții noi în irigații**", în cele ce urmează voi face o scurtă enumerare a măsurilor ce vizează asigurarea distribuției flexibile a apei la "cererea" utilizatorului (plantă, sol, fermier și alte folosințe).

Problema va fi prezentată prin prisma accesului în irigații al tehnicii de vârf "**dispecerizare-automatizare în sistem informatizat**".

În condițiile agriculturii private, fermierul (asociațiile etc.) cere și are dreptul să primească și să dispună de apă la "cerere" în anumite limite optimizate. Dreptul de a primi apa în **minimum de timp** de la exprimarea cererii, cu **minimum de cheltuieli** (eforturi financiare, fizice etc.) denotă existența unui sistem de irigații (rețele) în **regim automatizat**.

Viitoarele acțiuni de reabilitare, modernizare și chiar de realizare de noi sisteme de irigații echivalează cu redimensionarea calitativă

(și cantitativă) a satului, care va deveni o **entitate agro-economică** putând avea ca axă centrală schema hidrotehnică a sistemului de irigații.

Condițiile agro-climatice ale țării noastre favorizează și chiar cer o astfel de rezolvare integrată **sat - apă** (sistem de irigații).

Includerea și rezolvarea problemelor ce prefigurează noile concepții pentru sistemele de irigații, atât la nivelul schemelor hidrotehnice, cât și la nivelul amenajărilor interioare (ploturi de irigații) înseamnă:

— **la nivelul plotului**, întreaga rețea (de conducte) trebuie să se afle sub presiune, comandată din amonte (prin rezervoare, castele, pompe cu turație variabilă etc.), iar distribuția apei pe teren trebuie asigurată în funcție de tehnica de udare, prin borne de irigare, care au calitatea de a permite reglarea presiunilor și debitelor, cu evidența lor;

— **la nivelul schemelor hidrotehnice**, pornind de la priza de captare a apei (din râu sau din acumulare) și până la intrarea în plot (SPP), întreaga rețea (canale) trebuie să funcționeze automatizat. Tipurile de comenzi, funcționări și reglări — care pot fi din "amonte", din "aval", "bival", cu niveluri încrucișate etc. — vor fi dotate cu echipamente hidraulice, electrice sau mixte. Soluția de dispecerizare mixtă — deci cu procesare la mai multe niveluri (local, centralizat), ceea ce creează condiții favorabile pentru aplicarea metodei de reglare dinamică, globală — rezultă ca oportună la un grad de automatizare impus de creșterea complexității;

— **dispecerizarea în sistem informatizat**, pentru asigurarea distribuției la "cerere", presupune un complex de activități cu specific informatic, referitoare la culegerea, stocarea, transmisia și prelucrarea datelor.

Problema dispecerizării în sistemele de irigații (și desecări) trebuie să aibă în vedere o serie de factori, printre care: structura actuală de proprietate; prezența pe piața a aparatelor, echipamentelor și tehnologiilor electronice și informatice; necesitatea gestionării eficiente a mijloacelor și resurselor (apă, energie, materiale) de care se dispune; existența unui eșalon de tineri ce vor activa în agricultură (și la sate), cu pregătire bazată pe tehnica modernă — calculatoare, informatizare etc.; exigența beneficiarilor — fermieri, asociații etc. — de a dispune de apă la "cerere", în anumite limite pentru irigații, ca și pentru alte cerințe gospodărești;

monitorizarea parametrilor funcționali, ca debitmetria, apometria, dinamica nivelului freatic și a concentrației sărurilor, bilanțul apei în sol, condițiile agrometeorologice;

— **informatizarea activității de conducere operativă a exploatarei sistemelor de irigații**.

Pornindu-se de la situația existentă de organizare și condu-

cere a sistemului de irigații se trece la analiza posibilităților de îmbunătățire a exploatarei sistemului prin dispecerizare și automatizare, cu elaborarea schemelor-bloc, funcționale, a diagramelor și programelor de calculator, pentru rezolvarea operativă informatizată a exploatarei.

Pentru centralizarea ideilor și măsurilor de dispecerizare informatizată într-un sistem de irigații, recomandăm celor interesați să consulte proiectul amenajării de irigații cu alimentare cu apă din râul Prut "Sistemul de irigații Sud — Solonet" (după ing. D. Burlacu, șeful proiectării de la ISPIF — Filiala Iași).

prof.dr.doc. Valeriu Blidaru

S-a trecut la acțiune

Țara noastră a fost afectată de secetă în proporție de peste 90% din suprafața arabilă, ceea ce a condus la una din cele mai scăzute producții de cereale din ultimul secol, la care se adaugă efectele dezastruoase la recoltele de furaje. De aici rezultă o reducere drastică a numărului de animale, cu grave consecințe asupra securității alimentare a populației.

Pe alte planuri, deficiturile de apă ale râurilor interioare și din lacurile de acumulare din majoritatea bazinelor hidroenergetice se situează între 30% și 60% din valorile normale, iar nivelurile apelor subterane sunt și ele mai scăzute cu 5 metri față de nivelurile medii anuale, afectând — pe de o parte — sistemele de alimentare cu apă potabilă a populației, a celor care asigură cu apă industrială tehnologiile de proces, iar — pe de altă parte — capacitățile de producție în hidrocentrale a energiei electrice fiind cu 20% - 30% mai mici decât anul trecut, pun sistemul energetic național în pericol.

Sunt consecințe grave asupra stării de ansamblu a economiei naționale, amplificate galopant în cursul acestui an datorită prognozelor meteo care ne anunță, în continuare, lipsa zăpezilor și a ploilor atât de necesare în refacerea rezervelor de apă pe întreg teritoriul țării.

În aceste condiții, Ministerul Apelor și Mediului, Ministerul Informațiilor Publice, Compania Națională "Apele Române" și alte organisme abilitate au stabilit programe de măsuri care să introducă raționalizarea și controlul consumului de apă în trepte în sectorul public și privat, utilizarea eficientă a resurselor de apă, îndeosebi în zonele afectate mai grav, cum ar fi Valea Jiului, Valea Prahovei, Brașov, Tg. Mureș, București, Zalău ș.a., forarea puțurilor de mare adâncime, efectuarea de lucrări privind retnologizarea sistemelor de irigații și începerea pregătirii solului pentru însămânțările de primăvară, precum și alte acțiuni la nivel central și local.

În aceste circumstanțe se impune un exemplar efort de participare a corpului ingineresc ce activează în sectorul hidroenergetic și în industriile conexe, în agricultură, în sectorul de gospodărire a apelor și în alte domenii, pentru a găsi de urgență soluții orientate, în principal, pe următoarele direcții: reciclarea și refolosirea apelor uzate; noi sisteme de instalații de alimentare cu apă și pentru irigații la nivelul fermelor și gospodăriilor agricole; crearea unui sistem logistic optimizat pentru utilizarea pe scară largă a resurselor de ape minerale, din zonele de captare spre centrele de distribuție la consumatori; instalații de desalinizare a apei de mare capacitate medii pentru asigurarea cantităților de apă potabilă în zona Dobrogei și regiuni limitrofe; creșterea capacității sistemului energetic național prin aplicarea tehnologiilor neconvenționale de producere a energiei electrice și termice ș.a.

Apă este izvorul vieții, deci trebuie să acționăm!

ing. Ion Rozanide

Academicianul Nicolae N. Constantinescu

Profesor universitar, economist cunoscut în cercurile științifice internaționale, după o lungă și grea suferință a trecut în neființă în ziua de 14 decembrie 2000.

piul ecologic în știința economică (1993), Reforma economică, în folosul cui? (1993), Reforma și redresare economică (1995), Învățămintele tranziției economice în România (1997).

Remarcabilul om de știință a fost ales de Academia Română membru corespondent (1974), membru titular (1990), președinte al Secției de științe economice, juridice și sociologice (1992), secretar general (1994).

A fost director al colegiului de redacție al publicației "Revista română de științe economice", care apare în limbile franceză și engleză, președinte al Asociației de Management Ecologic și Dezvoltare Durabilă, Fellow al Institutului de Dezvoltare Durabilă din Washington, Doctor Honoris Causa al mai multor universități din țară și străinătate.

Academicianul Constantin Ionete spunea despre el: "Prin activitatea sa multidisciplinară și valoroasă, prof. N.N. Constantinescu s-a înscris în galeria personalităților care au modernizat învățământul superior economic."

Un rol deosebit l-a avut în cadrul Asociației Generale a Economistilor din România (AGER), la început ca vicepreședinte (1990) și apoi ca președinte până la sfârșitul vieții. Stimat și iubit de economiști, a condus cu competență și pasiune asociația renăscută în 1990, pe baze democratice, într-un spirit de libertate a opiniilor. La numeroase realizări din cadrul AGER se adaugă și inițiativa sa privind construirea Casei Economistilor.

O atenție deosebită a acordat-o marele dispărut colaborării dintre economiști și ingineri, dintre AGER și AGIR.

La împlinirea vârstei de 80 de ani (27 martie 2000), Academia Română l-a sărbătorit în cadrul unei ședințe festive. Cu acest prilej, președintele AGIR, dr.ing. Mihai Mihaileș, îi adresa, între altele: "Domnule academician, vă adresez cele mai sincere mulțumiri ale comunității ingineresti pentru nemăsurata dvs. contribuție, în fruntea AGER, în căutarea unor soluții realiste pentru stoparea declinului economic în care ne aflăm și care a dat România înapoi cu multe decenii, pentru unirea întregii societăți civile românești, în care inginerii și economiștii au un rol esențial în vederea relansării economice."

În amintirea celor care l-au cunoscut, personalitatea distinsului dispărut va rămâne și datorită calităților sale morale și demnității de care a dat dovadă în timpul vieții. (M.O.)

INTRODUCERE ÎN MANAGEMENT (XII) SISTEMUL INFORMAȚIONAL

Sistemul informațional este definit ca ansamblul datelor, informațiilor, fluxurilor și circuitelor informaționale, procedurilor și mijloacelor de tratare a informațiilor menite să contribuie la stabilirea și îndeplinirea obiectivelor unei organizații.

După cum reiese din definiție, **componentele** sistemului informațional al firmei sunt:

• **data**, definită ca descrierea cifrică sau letrică a unor acțiuni, fapte, procese, fenomene referitoare la firmă;

• **informația**, reprezintă acele date care aduc utilizatorilor un spor de cunoaștere privind firma și mediul ei ambient, care furnizează elemente noi ce sunt folosite în îndeplinirea sarcinilor din întreprinderea respectivă;

• **circuitul informațional** este dat de traseul parcurs de date, informații sau decizii de la emițător la receptor;

• **fluxul informațional** reprezintă cantitatea de date, informații sau decizii care se vehiculează între emițătorul și receptorul de circuit informațional, flux caracterizat prin anumite lungimi, viteze și deplasare, direcție de vehiculare, frecvență etc.;

• **procedura informațională** reprezintă ansamblul elementelor prin care se stabilesc modalitățile de culegere, înregistrare, transmitere și prelucrare a unei categorii de informații, cu precizarea operațiilor de efectuat și a succesiunii lor, a suportilor, formulelor, modelelor și mijloacelor de tratare a informațiilor folosite;

• **mijloacele de tratare** a informațiilor reprezintă suportul tehnic care furnizează elemente noi sistemului informațional.

În literatura de specialitate există o serie de criterii de clasificare a componentelor sistemului informațional. Astfel, în funcție de **modul de exprimare**, informațiile pot fi *orale*, *scrise sau audiovizuale*, iar după **gradul de prelucrare** avem de-a face cu *informații primare, intermediare sau finale*. La rândul lor, fluxurile informaționale se pot împărți în *verticale, orizontale sau oblice după direcția de vehiculare*, iar după **frecvența producerii** pot fi *permanente, temporare, periodice sau ocazionale*.

Fac observația că nu trebuie confundate conceptele de **sistem informațional și sistem informatic**, deoarece **sistemul informatic** este doar o parte a sistemului informațional, prin intermediul căreia se realizează *culegerea, prelucrarea, înregistrarea și transmiterea cu mijloace automatizate a datelor și informațiilor*. Cu alte cuvinte, sistemul informatic este alcătuit din calculatoarele, rețelele de calculatoare și produsele informatice dintr-o firmă.

Sistemul informațional într-o firmă există chiar dacă aceasta nu este dotată cu calculatoarele sau rețele de calculatoare, în acest caz culegerea, prelucrarea, înregistrarea și transmiterea

rea a datelor și informațiilor realizându-se manual sau mecanizat.

Într-o firmă, sistemul informațional trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele trei funcții:

- *decizională*;
- *operațională sau de acțiune*;
- *documentare*.

Prin **funcția decizională**, sistemul informațional trebuie să asigure personalului firmei toate elementele informaționale necesare luării deciziilor.

În același timp, prin intermediul sistemului informațional se declanșează mulțimea de acțiuni necesare realizării obiectivelor firmei, îndeplinindu-se **funcția operațională**.

Funcția de documentare exprimă menirea sistemului informațional de acumulare de informații cu scopul îmbogățirii cunoștințelor personalului.

În ultima perioadă, informațiile ca resurse ale unei firme au căpătat o importanță tot mai mare, în țările puternic dezvoltate existând chiar societăți al căror obiect de activitate este tocmai colectarea, prelucrarea și stocarea de diferite tipuri de informații (spre exemplu, firme care creează și/sau gestionează bănci de date de tip „pagini aurii” sau „cameră de comerț, industrie și/sau agricultură”). De aceea, calitatea informațiilor trebuie asigurată prin respectarea anumitor cerințe de raționalizare, și anume:

• **realismul**, în sensul reflectării corecte a proceselor și fenomenelor din interiorul și din mediul ambient al firmei;

• **multilateralitatea**, adică prezentarea fenomenelor și proceselor din mai multe unghiuri de vedere (tehnic, economic, uman, ecologic etc.);

• **concizia și claritatea**, adică exprimarea clară și sintetică a mesajelor, a specificului situațiilor, a elementelor de nouitate;

• **fiabilitatea**, prin care se reflectă faptul că informațiile trebuie să prezinte o anumită continuitate în ceea ce privește trecutul, prezentul și viitorul firmei;

• **oportunitatea**, adică informația trebuie să fie prezentată în volumul, structura și nivelul de prelucrare cerute la un anumit moment de timp;

• **dinamismul**, care constă în prezentarea situațiilor, fenomenelor, faptelor în evoluția lor, cu exprimarea tendințelor de evoluție;

• **adaptabilitatea**, adică prezentarea informațiilor într-o formă care să țină cont de cerințele emițătorilor și beneficiarilor.

În perfecționarea sistemului informațional al unei firme, pe lângă cerințele de raționalizare prezentate anterior, mai trebuie să se țină cont și de deficiențele majore care pot apărea.

ing. ec. Mihail Balaban,
doctorand în economie
(Continuare în nr. viitor)

CARTE TEHNICĂ

Introducere în teoria sistemelor dinamice

Autori: Radu P. Voinea,
Ion V. Stroe

Editura Academiei Române,
București 2000, 460p.

Dintre "cuvintele cheie" pe care le întâlnim astăzi în orice activitate științifică sau tehnică, menționăm cuvintele: sistem, model, informație și limbaj; ne vom referi la primele două dintre acestea, deoarece în studiul unei științe a naturii, al unei științe umaniste sau al oricărei alte științe se pune din ce în ce mai mult în evidență legătura care există între metodele moderne ale teoriei sistemelor și modelarea matematică a științei corespunzătoare.

Un sistem se definește ca o mulțime de elemente (părți componente) care interacționează, asupra cărora au loc influențe exterioare, numite intrări, și ale căror acțiuni spre exterior, asupra altor sisteme, sunt numite ieșiri. Printre cele mai importante proprietăți ale unui sistem trebuie să menționăm schimbarea (transformarea, mișcarea) sa, precum și posibilitatea de a fi influențat (condus) printr-o alegere convenabilă a intrărilor (de exemplu, a forțelor, în cazul sistemelor mecanice). Legătura dintre acțiunile (influențele) ce se exercită asupra sistemului și schimbările survenite se numește di-

namica sistemelor.

Între problemele ce se pun cu privire la studiul sistemelor menționăm: 1. construirea unui model matematic corespunzător unui sistem dat; 2. studiul modelului astfel construit (evidențierea proprietăților sistemului). Sistemele evoluează în timp, fiind modelate - în general - prin ecuații diferențiale sau sisteme de ecuații diferențiale ale căror funcții necunoscute depind de timp (ca o variabilă independentă). Se ajunge astfel la noțiunea de sistem dinamic, despre care se scrie din ce în ce mai mult în literatura mondială de specialitate, teoria respectivă reprezentând un nou punct de vedere, un domeniu deosebit de actual al științei, cu aplicații nebanuite încă în microcosmos (în lumea particulelor elementare) sau în macrocosmos (în particulele galaxiilor și a găurilor negre), în tehnică și în tehnologie.

În 1963, Edward Lorenz, profesor de meteorologie în Statele Unite, la MIT, întrebându-se de ce nu poate ajunge să prevadă vremea pe un interval de timp mai îndelungat, utilizând metode deterministe, ajunge la o concluzie neașteptată: sistemul natural respectiv (modelat prin ecuațiile cu derivate parțiale Navier-Stokes), este atât de sensibil la condițiile inițiale, încât este imposibil de precizat practic comportamentul lui pe un interval de timp mai lung, aspectul evoluției sistemului fiind aparent haotic; în articolul "Poate falfăitul arilor unor flutură să provoace un uragan în Texas?" răspunsul este afirmativ, efectul respectiv fiind numit acum "Lorenz's Butterfly".

Se evidențiază astfel importanța studiilor stabilității sistemelor dinamice. Autorii, Radu P. Voinea și Ion V. Stroe, profesori la Universitatea "Politehnică" București, vor să trezească interesul

cititorilor pentru acest domeniu actual al științei, expunând - cu o claritate desăvârșită - principalele rezultate obținute până în prezent în această direcție. Plecând de la sistemele lineare autonome și neautonome, continue și discrete, se trece la sistemele neliniare, la sistemele dependente de parametri și la sistemele cu soluții periodice. Se prezintă unele elemente de teoria catastrofelor (teorie sistematizată de René Thom în 1972), ca și probleme legate de bifurcații globale. Prin noțiunea de fractal se ajunge la mișcările haotice, evidențiindu-se căile de evoluție către haos ale sistemelor dinamice. Un ultim capitol este dedicat sistemelor dinamice vagi (fuzzy systems).

Nivelul matematic al cărții corespunde cunoștințelor ce se preda în învățământul superior tehnic; menționăm și unele complemente în această direcție. Fiecare paragraf este însoțit de numeroase exemple cu caracter științific sau tehnic, noțiunea de sistem dinamic cuprinzând, deopotrivă, sistemele mecanice, biologice, sociale, politice etc., cercul de cititori căruia i se adresează această monografie științifică fiind astfel foarte numeros.

Intitulată modest "Introducere", cartea îl invită pe cititor să consulte o bogată bibliografie însoțitoare (136 titluri), ea înșăși fiind - putem afirma - o carte fundamentală în acest domeniu.

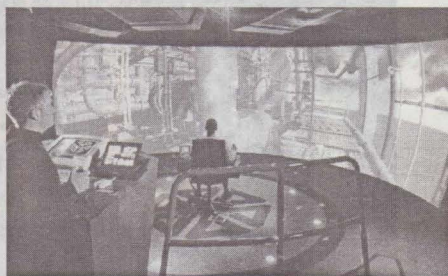
prof.dr.doc.ing. P.P. Teodorescu,
Universitatea București

RECUNOASTEREA MERITELOR CERCETĂTORILOR ȘI PROIECTANȚILOR CLUJENI

(Urmare din pag. 1)

Să menționăm cu admirație participarea, în ultima perioadă, a SC TEHNOMAG SA Cluj-Napoca la prestigioase manifestări științifice: Salonul Mondial de Inventică EUREKA '99, Bruxelles (diplomă și medalie de argint pentru „Procedeu de realizare a formelor de turnare în câmp centrifugal a bușelor și cămășilor de cilindri”); Olimpiada de Inventică GENIUS 2000, Budapesta (diplomă și medalie GENIUS 2000); TIB 2000 (diplomă de merit pentru invențiile de înaltă ținută științifică și tehnică și diplomă de merit pentru realizările de înaltă ținută științifică, tehnică și tehnologică prezentate la Salonul Cercetării); Salonul Mondial de Inventică EUREKA 2000, Bruxelles, unde s-au obținut diplome și medalii de excelență, diplome de merit pentru invențiile de înaltă ținută științifică și tehnică, diplome și medalii de argint și bronz, care atestă preocupările permanente spre nou ale tuturor angajaților unității.

O realizare de prestigiu este obținerea medaliei de

argint la Salonul Internațional de Inventică EUREKA 2000, de la Bruxelles, pentru „Presă mecanică dublă” - ing. VasIU Radu și ing. Nagy Eugen și a medaliei de bronz pentru „Procedeu și dispozitiv pentru confecționarea și îmbinarea zalelor de lanț” - ing. Dragoste Augustin.

De asemenea, obținerea diplomei și medaliei de excelență în cercetare în

cadrul Săptămânii Invenției Românești 2000 — ROMEXPO București, pentru lucrarea „Motor hidraulic liniar cu curse nelimitate”, detaliind doar unele dintre recentele realizări.

Activitatea de cercetare a unității ar fi intrat în impas dacă aceasta ar fi fost finanțată numai cu bani proveniți de la bugetul de stat. Datorită unui management competent și vizionar, s-au alocat sume importante din veniturile obținute din alte activități: producție, studii de mediu etc. Prioritățile SC

TEHNOMAG SA vizează orientarea cercetării științifice spre problemele reale ale agenților economici, promovarea parteneriatului instituționalizat cu potențialii beneficiari, elaborarea unui program realist privind capacitățile proprii și cerințele pieței.

O rezoluție a Uniunii Europene (din ianuarie 1996) prevede că țările din Europa Centrală și de Est vor trebui să-și mobilizeze potențialul propriu tehnico-științific pentru rezolvarea problemelor legate de procesele de reformă, știind că nu vor avea nici pe departe resursele necesare de a apela numai la importuri de know-how și tehnologii.

Folosirea capacităților de gândire și acțiune ale angajaților SC TEHNOMAG SA Cluj-Napoca, valoarea și competența, înaltul profesionalism în conceperea și promovarea de utilaje, de programe, de măsuri care să asigure premisele relansării cercetării-proiectării pe o bază sănătoasă, spiritul de observație critică și de sinteză a întregii comunități a proiectanților și cercetătorilor pot asigura ieșirea din impasul în care se află acum cercetarea românească, spre un viitor mai bun decât recentul trecut.

Ingineria seismică în fața dezastrelor

În organizarea Academiei de Științe Tehnice din România, Secția de construcții și urbanism și Asociației Inginerilor Constructori din România, la sala de conferințe AGIR din Bd. Dacia nr. 26 s-a desfășurat recent simpozionul având ca temă „Reacția inginerescă de urgență post-seism”.

Plecând de la o realitate defavorabilă privind pregătirea pentru reacția de urgență post-seism, lucrările simpozionului au scos în evidență, pe de o parte, situația actuală total necorespunzătoare din punct de vedere al riscului seismic din țara noastră, iar pe de altă parte, oportunitatea pregătirii factorilor responsabili pentru cutremur de a se asigura o reacție promptă și eficientă în scopul limitării impactului cutremurului, al dezastrelor în general.

Aspectele tehnice privind evaluarea post-seism a capacității de rezistență a construcțiilor, a siguranței clădirilor etajate, precum și intervențiile urgente pentru construcțiile avariate de cutremur reprezintă elemente de natură să asigure prevenirea unor dezastre de proporții, precum și stabilirea de soluții și măsuri pentru construcțiile afectate de seisme sau alte fenomene naturale în vederea redării acestora în circuitul economico-social.

Numerose aspecte operaționale au făcut obiectul unor prezentări având la bază scenariile pentru un seism major în zona epicentrală Vrancea și evaluarea rapidă pre-dezastrelor a urmărilor probabile ale unui astfel de cutremur, precum și proiectarea de strategii pentru realizarea acțiunii de apărare împotriva unui cutremur de pământ și utilizarea eficientă a resurselor materiale și umane în cazuri critice.

În încheierea lucrărilor, prof.ing. Panaite Mazilu, membru de onoare al Academiei Române, președintele AICR, a evidențiat necesitatea respectării normelor pentru prevenirea dezastrelor în caz de cutremur, în sensul evaluării, expertizării, propunerilor de soluții de consolidare și îndeosebi în fazele de proiectare și execuție a construcțiilor noi. Analizând toate aspectele ce apar după cutremurele de pământ, cum ar fi: imensul volum de elemente de construcții prăbușite; blocarea căilor de circulație și acces; lipsa surselor de energie electrică, de apă și gaze naturale; apariția unor iminente surse de explozii, de inundații și de poluare a mediului și, nu în ultimul rând, operațiunile de salvare a vieților omenești, rezultă că pe plan local și național trebuie asigurate condiții de către organismele civile și militare pentru limitarea la minimum a pierderilor materiale, pentru asigurarea condițiilor de viață și de trai ale populației. La stabilirea soluțiilor de consolidare a clădirilor afectate de cutremur trebuie să se introducă noile tehnologii și materiale noi, cum ar fi utilizarea fibrelor de carbon și a amortizorilor speciali pentru micșorarea efectelor unor seisme ulterioare, aplicarea studiilor de analiză spectrală pentru studierea infrastructurilor și altor aspecte în zonele generatoare de seisme cu ciclicitate periodică ș.a.

ing. Ion Rozanide

EVENIMENTE

Uniunea Internațională a Transportatorilor Publici, UITP, organizează în perioada 7-9 februarie 2001, la Maastricht, Olanda, prima Conferință a anului 2001, cu tema “Inovații în transport public rutier”.

Informații suplimentare se pot obține de la UITP - Union Internationale des Transports Publics, Avenue Herrmann-Debroux, 17, B-1160 Brussels — Belgium, tel.: +32 2 663 66 56 sau 54, fax: +32 2 660 10 72, E-mail: events@uitp.com, http://www.uitp.com. Persoane de contact: Barbara Stähli, Maristella Angotzi.

Institutul de Cercetare și de Securitate din Paris, împreună cu Institutul de Cercetare în domeniul Sănătății și Securității Muncii din Quebec ș.a. organizează cea de-a-II-a Conferință internațională cu tema “Siguranța Sistemelor Automate Industriale”, în perioada 13-15 noiembrie 2001, la Bonn, Germania.

Informații suplimentare se pot obține la adresa: Berufsgenossenschaftliches Institut für Arbeitssicherheit — BIA REFERAT Z2.4, D-53754 Sankt Augustin, tel.: +49/2241/231-2721; fax: +49/02241/231-2234; E-mail: neitzer@hvb.g.de.

Asociația Profesională de Drumuri și Poduri din România va organiza cel de-al XI-lea Congres Național de Drumuri și Poduri din România, în perioada 11-14 septembrie 2002. Congresul și expoziția tehnică se vor desfășura în sălile Operei Române din Timișoara.

Rezumatul se primesc până la 1 martie 2001, la sediul A.P.D.P. Filiala Banat, pe adresa: Str. Giurgiu Nr. 18, 1900 Timișoara, România, sau pe adresa adp@drdptm.ro.

Informații suplimentare se pot obține de la http://www.adp.drdptm.ro sau din revista “DRUMURI PODURI”.

ing. Laurențiu Popescu

NOI DONAȚII PENTRU BIBLIOTECA AGIR

din partea Fundației pentru Dezvoltarea
Societății Civile

Stan Le Roy Wilson: *Mass Media / Mass Culture. An Introduction*

James F. Calhoun, Joan Ross Asocella: *Psychology of Adjustment and Human Relationships*

Michael S. Bassis, Richard J. Gelles, Ann Levine: *Sociology. An Introduction*

John Maiolo, Ann Levine, grace Jendrasiak: *Study Guide to Accompany Bassis, Gelles, Levine : Sociology. An Introduction*

Samuel C. Certo: *Strategic Management. A Focus on Process*

George Ritter: *Sociological Beginings. On the Origins of Key Ideas in Sociology*

Dennis R. Appleyard, Alfred J. Field Jr.: *International Economics. Trade Theory and Policy*

John L. Allen: *Student Atlas of World Politics*

Sivault: *Western Civilization Since 1600*

Mounir Farah, Andrea Berens Karls: *The Human Experience. A World History*

James I. Cash Jr., Robert G. Eccles, Nitin Nohria, Richard L. Nolan: *Building the Information - Age Organization: Structure, Control and Information Technologies*

John L. Allen: *Environment*

Charles K. Summers: *ISDN Implementor's Guide. Standards, Protocols & Services*

Jessica Keyes: *How to Be a Successful Internet Consultant*

Lou Baker, Bradley J. Smith: *Parallel Programming*

Larry L. Ball: *Multi-media Network Integra-*

tion & Management

Charles B. Clifford: *SYBASE Replication Server Primer*

Sidnie Feit: *The LAN Manager's Internet Connectivity Guide*

William J. Yarorough: *Building Communication Networks with Distributed Objects*

Stan Schatt: *Linking LANs*

Syed R. Ali: *Digital Switching Systems. System Reliability and Analysis*

Ashley Hastings: *CAD at Work. Making the Most of Computer Aided Design*

Carl Machover: *The CAD / CAM Handbook*

Neil Kolban: *CICS / 6000. Application Development*

William P. Cunningham, Barbara Woodworth Saigo: *Environmental Science*

La sediul Bibliotecii AGIR din B-dul Dacia nr. 26 a avut loc pe data de 22 decembrie 2000 lansarea cărții “O lume așa cum am cunoscut-o. Amintirile unui ambasador al României”, autor Nicolae M. Nicolae.

Prin amabilitatea domnului inginer Nicolae, cartea este disponibilă pentru membrii asociației noastre și în cadrul Bibliotecii AGIR.

NICOLAE M. NICOLAE

O lume așa cum am cunoscut-o. Amintirile unui fost ambasador al României

Poluarea transfrontalieră în atenția Forumului Balcanic de Mediu

În Capitală, la Palatul Patriarhal, s-a desfășurat la sfârșitul anului trecut cea de-a III-a Conferință Internațională a Asociației Balcanice de Mediu - BENA - cu o temă extrem de actuală pentru această zonă a Europei: **Poluarea transfrontalieră.**

În prezența a peste 400 de participanți - oameni de știință, ingineri, cercetători, oameni politici cu responsabilități în domeniul din Albania, Grecia, Iugoslavia, Macedonia, Turcia și România - întregul program de lucru al conferinței a fost axat pe problematica majoră a deteriorării mediului înconjurător, cu efecte de supraexploatare a naturii, care vor trebui combătute cu tehnologii și mijloace prin care natura să fie apărată, astfel încât viitorul să elimine orice posibilitate de a se produce dezastre ecologice care să pericliteze viața generațiilor ce vor urma pe această planetă.

Principalele teme supuse dezbaterii, ca rezultat al cooperării și relațiilor de parteneriat între diferitele instituții specializate ale statelor participante și ale

comunității științifice internaționale, prin reprezentanții Uniunii Europene și ai Europei Centrale și de Sud-Est, s-au referit la legislația de mediu, educația privind mediul înconjurător, controlul și monitorizarea mediului, managementul aerului și al apei, managementul deșeurilor solide, poluarea solului, tehnologii curate din punct de vedere ecologic, reciclarea materia-

lelor rezultate, radioactivitatea, impactul războiului din Iugoslavia asupra regiunii balcanice.

În context, BENA a propus două proiecte internaționale care să fie supuse dezbaterii țărilor balcanice:

- Poluarea regiunii Mării Negre și efectele asupra zonei mediteraneene, program care are ca obiective investigații asupra surselor poluării și a calității mediului în regiunea Mării Negre, evaluarea metodelor de analiză și alinierea rezultatelor la standardele UE;

- Poluarea transfrontalieră în Bulgaria, Iugoslavia și România prin fluviul Dunărea, cu investigații asupra poluării suprafeței Dunării aferentă celor trei țări, îndeosebi în zona Porțile de Fier, cu extindere până la zona de coastă a Mării Negre, și impactul războiului din Iugoslavia asupra regiunii; pericolitatea calității ecosistemului din punct de vedere al nivelului de poluare cu agenți organici și anorganici.

ing. Ion Rozanide

De-ale scriitorilor și artiștilor Poetul corigent la limba română

Într-o carte de amintiri despre poetul **Ion Minulescu**, mama acestuia povestește **Claudiei Millian**: "Ei (adica viitorul scriitor, n.n.) învăța bine, nu pot să zic, dar întodeuna se găsea mai cu moț și se lua la discuție cu profesorii. O dată i s-a infundat... Ce rușine am pățit atunci!

— A rămas corigent la limba română.

— A rămas, fetițo dragă, de nu mi-a mai venit să scot capul în lume.

— Spune, mamă, ți-a plăcut romanul lui?

— Eplin de sinceritate și de adevăr, pe de-a-ntregul, îmi răspunde ea, dând din cap a tristețe. Dar drept să-ți spun, m-am tot mirat cum i-a venit să-și mai trâmbețeze în lume isprava de atunci. La ce folosește să se știe că ai fost corigent la limba ta natală, când mai ești și scriitor român?

Toți din romanul lui suntem oameni reali și toate întâmplările sunt, din păcate, adevărate. [...]"

Referitor la un alt roman al lui Minulescu, "Roșu, galben și albastru", aceeași **Claudia Millian** notează în cartea ei de amintiri: "Era ușor de înțeles că Mircea Băleanu, eroul central al romanului, era un Ion Minulescu într-un desen deformat, tinzând mai mult spre

Caricatură a lui **Ion Minulescu**, apărută fără semnătură în presa vremii

gravură incisivă decât spre pictură amabilă. Ținea acest lucru de dragostea pe care o avea pentru gravorii James Ensor, Félicien Rops, poate mai puțin pentru Daumier și destul de explicabilă pentru Galanis... Autorul romanului se mai găsea și în Nicolae, prin afinități de ciudățenie și de bononie, cu aceleași linii deformate. Tendința de a înfrumuseța fals îi repugna, după cum obiceiul de a răspunde la critici ireverențioase nu l-a practicat aproape deloc."

Florentina Popescu

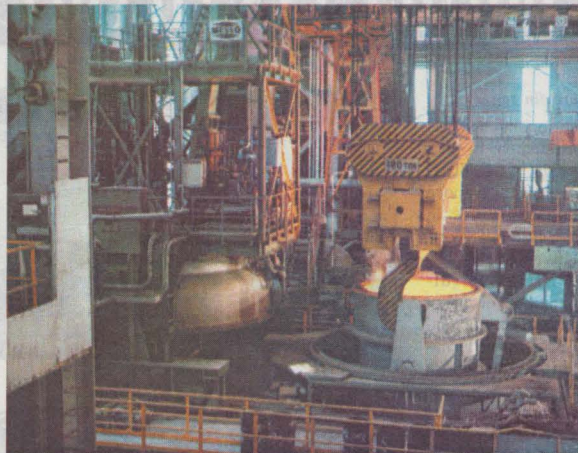
Orașe, stelare

În numărul 18/2000 al "Universului ingineresc" am prezentat o interesantă radiografie americană făcută de E.S. Ambasadorul SUA la București, **James Rosapepe**, referitoare la birocrăția existentă în domeniul înființării de noi întreprinderi, de derulare a unui proces investițional în România și de combatere a corupției.

Iată că recent, această inițiativă americană a dat roade și primele rezultate au apărut, cel puțin până în prezent, la nivelul a două municipii — Timișoara și Giurgiu — care au reușit să reducă parțial unele dintre respectivele obstacole birocratice.

Cele două municipii au participat la Programul "Cinci etape către un drum mai simplu și rapid în afaceri", sponsorizat de Ambasada SUA, Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională - USAID, IRIS Center și Research Triangle Institute, în cadrul căruia s-au parcurs cinci etape pentru simplificarea mecanismelor birocratice existente, în concordanță cu legislația română: eliminarea autorizației de funcționare eliberate de primărie; reducerea duratei pentru obținerea avizelor de la Direcția Sanitară, Brigada de Pompieri și Agenția de Mediu; asigurarea transparenței în acțiunile autorității

Europa de Est și Asia falimentează metalurgia americană!

Cu puțin timp în urmă vă informam despre acuzațiile de dumping formulate de câțiva fabricanți americani de produse siderurgice și înregistrate la Comisia de Comerț Internațional a Statelor Unite ale Americii. Între timp situația a evoluat.

"LTV, al patrulea producător de oțel din SUA, se află în pragul falimentului". **William Briker**, managerul LTV, consideră că factorul determinant al situației în care se află firma pe care o conduce îl reprezintă concurența produselor din oțel de import, despre care firmele americane ce activează în domeniu au afirmat deseori că eludează căile legale. "Întreaga industrie metalurgică americană duce o luptă fără precedent împotriva oțelurilor importate ilegal, care au invadat piața noastră", a declarat liderul LTV. "Am pierdut aproape 40% din afacerile noastre, iar prețurile au ajuns la cel mai scăzut nivel din ultimii 20 de ani. Fără ajutor din partea legilor comerciale, singura noastră speranță este reorganizarea sub supravegherea autorităților juridice", a adăugat el.

Statele Unite ale Americii

lor privind mediul de afaceri; reducerea duratei de obținere a autorizației de construcție; simplificarea înregistrării firmelor, prin eliberarea certificatului de înmatriculare și a codului fiscal în același loc și în maximum o zi.

Din 80 de orașe invitate la acest concurs, numai 29 au participat la program, aflându-se în prezent în diferite stadii, care vor trebui să finalizeze acțiunea în luna ianuarie 2001.

Cele două orașe nominalizate au primit Diploma "Simplu și Rapid", prilej pe care Ambasadorul SUA a declarat: "Activitatea acestor două orașe poate servi drept model unei reforme pe plan național și pentru alte orașe și pentru Guvern - iar cel mai important lucru este că, în timp, ace-

ste zone se vor dezvolta și vor atrage noi investiții străine, inclusiv americane."

Ambasada SUA va mediaționa prin Internet informațiile privind mediul de afaceri din cele două municipii și va organiza întâlniri lunare între oficialitățile locale și membri ai comunității oamenilor de afaceri americani.

Dacă în cursul acestui an și celelalte 78 de orașe invitate la concurs își vor îndeplini obiectivele pentru fiecare din cele cinci etape, putem afirma că în România s-a deschis efectiv poarta pentru ca realmente toate regiunile țării să cunoască o dezvoltare și să contribuie efectiv la atragerea investitorilor străini și la progresul economic al țării.

misiei de Comerț Internațional a SUA, importurile de oțel și produse laminat din Asia și Europa de Est, inclusiv România, au afectat profund industria metalurgică americană. Astfel, la sfârșitul anului 2000, două dintre cele mai importante firme din domeniu, Northwest Steel & Wire și LTV, au intrat în faliment.

ing. Ghiorghe Moraru, Galați

ASOCIAȚIA GENERALĂ
A INGINERILOR
DIN ROMÂNIA

UNIVERS
INGINERESC
ISSN 1223 - 0294

Colegiul director:
prof.ing. Aristide Dodu
prof.dr.ing. Dan Ghiocel
dr.ing. Mihai Mihăiță
ing. Viorica Anghel
Mocanu
prof.dr.doc.ing. Dr.H.C.
Dumitru Teacii
acad. Radu Voinea

Redactor-șef:
Alexandru Mărculescu
Colaboratori:
dr.ec. Teodor Brateș
ing. Ion Rozanide
ing. Mihai Olteneanu

Corespondenți:
ing. Ghiorghe Moraru
(Galați)
Eugen Răpă (Iasi)
Procesare texte:
Florentina Dragomirescu
Secretariat de redacție,
paginație comp.
inf. Camelia Bogoi
Producție-Difuzare:
Georgeta Pupezescu

Redacția:
Calea Victoriei nr.118
București
Tel.: 659.22.75, 659.41.60
Fax: 312.55.31
E-mail: agir@euroweb.ro
lscurei@starnets.ro
http://ro.ing.hypermart.net

Opiniile publicate în ziarul "Univers ingineresc" aparțin autorilor și nu reprezintă punctele de vedere ale vreunor partide, grupuri sau formațiuni politice.

Conform art. 205-206 C.P., întreaga răspundere juridică pentru conținutul articolelor revine exclusiv autorilor acestora.

Tipar: SC Bren Prod SRL,
Str. Lucăcești nr. 12, București,
Tel.: 223 43 47